

Odmev iz Afrike

Ilustriran mesečnik
v prosep afriških
misijonov.

Izdaja

Družba sv. Petra Klaverja
LJUBLJANA.

Odmev iz Afrike,

ilustriran mesečnik v prosepah afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem, laškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto v slovenski izdaji Din. 6 (K 24.) Posamezna številka K 2-50. — Uredništvo „Odmeva iz Afrike“ pošilja kot je znano, vsako leto svojim naročnikom „Klaverjev koledar“ za zmerno ceno. Naročila naj se naslavljaajo:

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 3.

VSEBINA:

Papeževo pismo. — Dušna premija. — Iz misijonov: Apostolski vikariat Spodnji Niger (P. Grandin). — Apostolski vikariat Matadi (P. Donder). — Verska zvestoba naših mladih spreobrnjencev. — Zrno. — Kratka misijonska poročila. — Afriška sužnost in nje grozota. — Iz naše listnice. — Kronika.

Slike: Pridni zamorski mladeniči se učijo pod nadzorstvom oo. misijonarjev mizarskega rokodelstva. — Zamorčki molijo pred podobo sv. Jožefa za svoje dobrotnike.

Darovi.

Darovi došli od 1. novembra do 30. novembra 1921.

Za misijone . . .	Din. 816:50	za krščence . . .	42:50
" sv. maše . . .	344—	" zamorčke . . .	211:20
" stradajoče . . .	11—	" cerkev v Afriki . . .	10—
" odkup sužnjev . . .	464:75	" nabavo-rožn. . .	
Botrinski darovi . . .	1644:75	" vancev . . .	20:10
Za seminariste . . .	1275—	" nabavo . . .	
" katehiste . . .	110:50	škapulirjev . . .	10—
" kruh sv. Ant. . .	1895:05	" sužnje . . .	6—
" Klaverjev vin. . .	62—	Brez določila . . .	111—
" otroško zvezo . . .	11:80	Za Klav. družbo . . .	65:45
" mašno zvezo . . .	1046:75	Podporniški . . .	
" misij. zvezo . . .	52:75	" prispevki . . .	363—
" kat. tisk v . . .		Udeležn. prisp. . .	11:10
Afriki . . .	87—	Mar. družbe prisp. . .	43—
" gobavce . . .	11:25		

Iz Celja: Bil sem v veliki zadregi, oderuhi so me hoteli za več tisoč ogoljufati, nakar sem sv. Antonu obljubil večjo svoto. Ker sem dobil pomoč darujem z veseljem 100 Din. za kruh sv. Antona.

Njega Svetosti sv. Očetu papežu Piju XI.,

namestniku Jezusa Kristusa, nasledniku sv. Petra, najvišjemu pastirju sv. Cerkve, prevzvišenemu poglavarju verskih redov poklanja

Družba sv. Petra Klaverja

najspoštljivejše častitke njene otroške ljubezni, pokorščine in neomajene zvestobe z iskreno in vdano željo, da ljubi Bog podeli Njegovi Svetosti dolgo, blagoslovljeno in srečno vlado proseč papeževega blagoslova za svoje ude, za vse njene dobrotnike in naprave.

Mar. Ter. Ledóchowska,
vrhovna voditeljica.

Iz misijonov.

Apostolski vikariat Spodnji Niger.

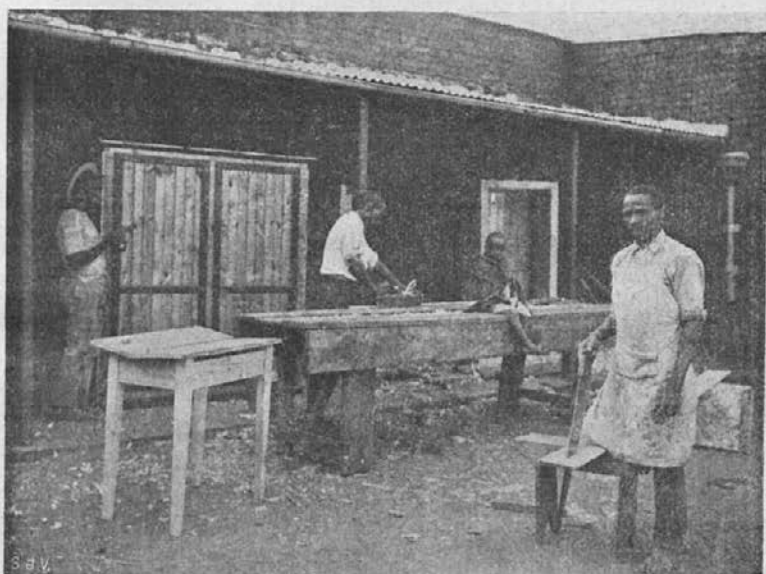
Preč. o. Grandin, misijonar družbe očetov sv. Duha, piše iz Eke naši vrhovni voditeljci:

Lansko leto sem Vam v obširnem pismu poročal o začetku misijona Eke, o nadah, katere smo stavili vanj in o njegovem naglem razvoju. Sedaj pa si predstavljajte veselo iznenadenje našega apostolskega vikarja, škofa Shanahan, ko je meseca decembra 1920, vrnivši se iz Evrope, obiskal naš misijon. Pred dvema letoma, v prvih dneh ustanovitve te misijonske postaje, ga je obdajalo komaj kakih 150 otrok. Sedaj pa je nad 2500 udeležencev napolnilo našo veliko, v zamorskem slogu postavljeno cerkev, pri kateri razen nekaj žeblijev ni nobenega evropskega gradiva. Vrli naši katehumeni, obveščeni o škofovem prihodu, so prihiteli 10, 15 do 20 milj, to je nad 30 kilometrov daleč, da pozdravijo svojega nadpastirja in prejmejo njegov blagoslov. Pač ginljiva udanost dobrih ovčic.

50 milj v okolici Eke, kjer živi približno en milijon poganov, je ustanovljenih kakih 50 misijonskih postojank, vsaka s svojo šolo, v kateri vrli katehist uči svoje rojake spoznavati Boga in njegove zapovedi. Spočetka pridejo ljudje le iz radovednosti v šolo; toda polagoma se začnejo zanimati za novi nauk. Pازلjivo poslušajo razlago katekizma, vprašujejo, kar jim ni dovolj jasno in naposled prosijo za sv. krst, ki ga po najmanj dveletni skrbni pripravi tudi prejmejo. In čez nekaj let, ko so odrasli, tvorijo ti novokrščenci krščanske družine, ki so glavni pogoj in podlaga novoustanovljenih krščanskih občin.

Stališče žene je v teh pokrajinah pomilovanja vredno. Vsa domača dela mora opravljati sama. Sama mora skrbeti za živež, obleko itd. sebi in svojcem. Zanj ni nikjer miru ne počitka. Pred prihodom belokožcev v te kraje je imel mož popolno oblast nad njo in njenim življenjem. Za vsako lenobo pri delu jo je strogo kaznoval. Da bi slabejši spol lažje strahoval in si ga popolnoma podvrgel, si je mož pomagal s čarovnijo in malikovalstvom. V gotovih dogovorjenih časih je šel „duh“ skozi vasi, grozeč ženam in otrokom, je kradel in moril, kar mu je prišlo nasproti, in uničil, kakor se je bil dogovoril z moškimi, ki so bili ob tej priložnosti odsotni. Posledica te strahovlade je bila popolna sužnost ondotne žene.

Po prihodu belokožcev se je ta žalostni položaj zboljšal vsaj v toliko, da mož nima več pravice nad življenjem in smrtjo svoje žene. A da obdrže svojo nadvlado, kličejo možje še bolj pogosto kot nekdanj „duha“ v različnih podobah v vas in čarovniki so število krivih bogov še pomnožili.

Pridni zamorski mladeniči se učijo pod nadzorstvom oo. misijonajjev mizarskega rokodelstva.

Velikansko delo nas še čaka v tej novi misijonski pokrajini. In četudi so naše moči slabe, skromna naša sredstva, vendar se jih ljubi Bog poslužuje v svoje vzvišene velike namene. Iz tega pa spoznamo, da je le On, ki dela in da je človek le neznatno orodje v pomnožitev njegove časti, orodje, kojega dobro voljo in prizadevanje hoče obilno poplačati.

Apostolski vikariat Matadi.

Redemptorist o. Don'der piše dne 16. junija 1921 iz Tumbé.

Vzpodbujen po raznih, natančneje mi neznanih dogodkih se je mlad bivši protestantski katehist, črnc, pro-

glasil za „Valuzija“ ali odrešenika celokupnega črnega plemena. Tudi da zamore ozdraviti gluhe, slepe in hrome, da zamore celo mrtve obuditi. Kakor blisk se je raznesel glas o njem na vse vetre, in na tisoče broječe množice romajo k njemu. Takoj so se pojavili v vsej prefekturi še razni drugi preroki in in prerokinje, in dogajale so se nezaslišne, naravnost satanske hudobije in grdobije. Žal, zapeljati so se dali tudi mnogi kristjani. Naposled je sama vlada spoznala, da je treba napraviti red. Pravkar je vladni zastopnik na poti, da razne „preroke“ spravi pod ključ ter tako zopet upostavi v deželi mir.

Nikoli se nam ne bi bilo sanjalo, da nas bodo pri našem apostolskem delovanju nadlegovali in zadrževali taki dogodki. Prevzvišeni gospod škof je izdal pastirski list, kjer med drugim piše: „Žalostni dogodki, ki so se odigrali zadnje čase v naši prefekturi, so nas zelo iznenadili, silno nas razžalostili. Veliko število naših kristjanov je odpadlo. Drugi so se udeleževali protestantskih pobožnosti, svoje vere in nje obredov pa so se sramovali“. Bolj nego kedaj prosimo zdaj ude in prijatelje Družbe sv. Petra Klaverja za njih goreče molitve, da bi mogli popolnoma premagati ta novi napad satanske zlobe na našo ustanovo, kakor piše prevzvišeni gospod škof. Mnogi so na srečo svojo žalostno zmoto že spoznali in se ji pred g. škofom slovesno odpovedali; drugi se še trdovratno ustavljajo. Kdaj pač se bodo vrnili še ti v naročje svoji ljubeči materi?

Verska zvestoba naših mladih spreobrnjenecv.

Neki misijonar, ki deluje med Somali-zamorci, pripoveduje: „Nič ni bolj zanimivega kot dvogovor med nekim našim mladim kristjanom s privrženci Mohamedovimi. Najprej ga pozovejo, naj spozna vero Mohamedovo. Toda on odvrne z vso odločnostjo: „Bog je Bog in Jezus Kristus je Sin božji.“ Sedaj mu začnejo Mohamedanci prigovarjati, naj rajši ponavlja z njimi besede njihove veroizpovedi: „Bog je Bog in Mohamed je njegov prerok.“ Toda zaman je vse njih prizadevanje. Vrli Somali ostane stanovit.

Končno kriče nasprotniki: „Misijonar ti je dal čarovnije, ki te stori nepremagljivega.“

Neki drug zamorec je moral med svojimi mohamedanskimi tovariši prestatu pravo mučeništvo, kakor sam poroča misijonarju: „Dragi oče! Vse, česar sem se pri Vas naučil, se mi je globoko utisnilo v srce; nikdar ne pozabim Vaših naukov. Pristrčna hvala za to! Odkar sem tukaj, sem naletel na toliko ovir. Vsak dan jih pride toliko,

Zamorčki molijo pred podobo sv. Jožefa za svoje dobrotnike.

ki mi skušajo dokazati, da sem na krivem potu in da pridem v pekel, ako ne prestopim k Islamu. Toda česa naj pričakujem od njih? Kako srečen sem, da sem dobro poučen v krščanski veri! Kako hvalim Boga, da me je pripeljal iz teme in zmote!“

Zrno.

Potrpežljivo prenašaj napake in mnogotere slabosti drugih, ker morajo tudi drugi s teboj v marsičem imeti potrpljenje. Ako sam ne moreš vselej tak biti, kakor bi rad, kako hočeš, da bi drugi po tvoji volji bili? — Radi bi, da bi bili drugi popolni, sami pa ne poboljšamo svojih napak. Začnimo najprej sami pri sebi, da bomo obhajali veselo Velikonoč! —

Kratka misijonska poročila.

O. Daniel Kanczor, F. S. C. piše dne 8. maja 1921 iz Kartuma ob Nilu: Dospevi srečno v Kartum, Vam izrekam še enkrat, tudi v imenu prevzvišenega gospoda škofa, najskrenejšo zahvalo za prenosni oltareček in brevir. Morje je bilo med vso vožnjo mirno; tako smo lahko mi trije duhovniki (en salezijanec je potoval na Kitajsko) maševali, kar nas je zlasti na Befo nedeljo osrečevalo. Tudi na Nilu med Assuanom in Halfo smo imeli dvakrat službo božjo. Sedaj pa čakam v Kartumu, zakaj z misijonom v Nubiji še ne bo mogoče kmalu pričeti. Dovoljenje od vlade sicer imamo, a naš g. škof nima niti sredstev, da bi prišel z misijonom pri Silukih. Zaupal mi je, da ste vse njegovo upanje Vi. Tako je prepričan o Vaši pomoči, da je mene za misijon v Nubijo kar tukaj pridržal, in misem šel misijonarit k Silukom, kakor je bilo prvotno določeno. — Dobro vemo, da se oči vseh afriskih misijonarjev obračajo v Vas. Navzlic temu Vas zelo iskreno prosim: Ne pozabite tudi nas! Nič ni za misijonarja, ki se je podal po svetu Kristusa oznanjevat, tako mučno, kot če mora brez dela čakati in posedati. Če Vam je količkaj mo-

goče, prikrajšajte mi to čakanje, da bom mogel kmalu spet k svojim Nubičcem. Delovali smo tam le kratko časa (od decembra 1913 do aprila 1916). Komaj smo se za silo priučili težkemu jeziku in smo pričeli s poukom, smo morali spet iti. Tako bomo morali zdaj spet čisto iznova pričeti. Prepričan pa sem, da bo božji Zveličar tako temu ljudstvu kakor sosednim plemenom, ki jih islam deloma ni še prav nič pokvaril, podelil milost, da se spreobrnejo. Saj vendar v Evropi toliko molite za spreobrnjenje nevernikov — zlasti Vaša družba to molitev vneto goji — da sad ne more izostati. — Tako torej ostanem tukaj in bom v potrpežljivosti čakal, trdno prepričan, da boste naš nubijski misijon prav posebno vklenili v srce. (Misli si, dragi bralec, da so te besede pisane tebi. Opomba uredništva.)

Msgr. Van Schoote, apostolski prefekt v Vzhodni-Uelli, piše dne 25. aprila 1921: Ustanovil sem v deželi Maugbetov misijonsko postajo in jo posvetil presvetemu Srcu Jezusovemu. Preč. o. Warnerier voditelj te postaje, mi je poslal prav tolažljiva sporočila. Na severu moje prefekture, pri

Aksandih, pa se poskuša sovražnik vsega dobrega odškodovati za izgube, ki jih je utrpel v drugih delih prefekture. Dva mojih misijonarjev delujeta tamkaj zelo vneto. Brž ko dospejo že napovedani novi

misijonarji, bom tam število duhovnih delavcev pomnožil. Jaz sam pojdem, takoj ko končam tukaj izkušnje katehumenov in jim podelim sv. krst, v misijonsko postajo Landu.

Afriška sužnost in nje grozota.

Odlomki iz spisov misijonarjev.

Izmed vseh sužnjev, katere sem vprašal, mi ni mogel niti eden odgovoriti, da so mu bile prizanešene te ali druge vrste kazni. Večina — možje in žene — še danes nosijo brazgotine udarcev. Mnogi kažejo tudi vžgana znamenja in celo pohabljenosti.

P. Schmidt, C. S. Sp.

Ves denar naj bi se porabil za odkup sužnjev. Žalibog je na abesinskih trgih cena sužnjev zelo visoka, bodisi za dečka ali deklico; tako da moremo namesto pet odkupiti samo enega. Razen odkupnine jih moramo nekaj let še popolnoma vzdrževati, in tako izdamo mnogo za njihovo obleko in hrano. Gotovo je cela vsota za odkup enega sužnja velika žrtev, toda za vašo radodarnost in vaše dobro srce nikakor ni nemogoča. Naše razmerje do domačih poglavarjev je še vedno enako ugodno. Mnogo duš smo že pripeljali sv. Cerkvi nazaj v naročje; abesinsko ljudstvo kaže vedno lepše zmožnosti. Gotovo ni daleč čas, da bodo ženjci Gospodovi pokazali lepo žetev.

P. E. Gruson,

predstojnik abesinskega misijona.

Iz naše listnice.

V pozdrav in slovo. — Neki dobrotnik, ki je vstopil v samostan piše: „Vstopim kot brat v cistercijski samostan, kamor so oprte moje misli že od mladosti. Bog Vas podpiraj, Klaverjeva družba, z mogočno svojo dobrotljivo roko in vse č. misijonarje širnega sveta, posebno pa v Afriki. Usmili pa naj se ubogih zamorčkov, ki še nimajo spoznanja. Ko sem čital o njih vdanosti, so mi solze veselja oči zalile. Približno 4 leta so bili oni moje veselje. Z Bogom teda zamorčki! Za Vas sem delal, za vas molil, za vas čul po noči, na vas sem mislil in vi boste moja krona.“

Ljubezen še po smrti. — Neki oče piše Klaverjevi družbi: „Prvega februarja sem vam poslal 200 mark kot prvi obrok za vzgojo

zamorskega duhovnika v spomin na svojo umrlo hčerko Angelo. Takrat sem vam pisal, da bom, ker nisem kadilec, vsak dan novce, ki bi jih sicer dal za eno smotko, dajal v pušico za zamorčka. In ker se je že zopet nabralo 200 mark, vam jih pošiljam za drugi obrok. Prilagam tudi 21 mark kot botrinski dar za deklico, ki naj se krsti na ime Angela. Kar se bo nabralo do prihodnjega prvega februarja, pošljem tudi še v ta namen in nato še tretji obrok za semeniščnika. Ko bi moja hčerka še živela, bi pač ne prišel na to misel. A sedaj hočem v njenem imenu nadaljevati to delo do svoje smrti.“

Kronika Družbe sv. Petra Klaverja.

Rim, 5. septembra. Danes smo nameravali prirediti v naši hiši predavanje s slikami za udeležence kongresa mladeniških družb Italije, ki je zboroval v večnem mestu od 5. do 10. septembra. A satan ni mogel mirno in brez zavisti gledati verske gorečnosti navdušenih mladeničev, ki so hoteli pokazati versko prepričanje tudi z javnimi pobožnostmi. Framazoni so poskušali slovesnost s silo preprečiti. Del vsporeda se je sicer izvršil, predavanje pa je moralo zaradi silnega razburjenja izostati.

27. septembra. Obiskala nas je sestra Aleksandra iz reda oblatinj sv. Frančiška Saleškega, ki sodeluje v apostolskem vikarijatu ob reki Oranje.

29. septembra. Obiskal nas je preč. o. Sallier iz reda oblatov sv. Frančiška Saleškega, ki je prišel v Evropo, da si utrdi izrabljeno zdravje in se bo v nekaj dnevih vrnil v Afriko. Težavni in skrajno siromašni misijoni očetov oblatov so dosegli zadnja leta kaj lepih uspehov. Ustanovili so očetje več novih postaj in nekaj domačinov se je že odločilo za duhovski poklic. Ker tam še ni semenišča, se bodo ti goreči mladeniči pripravljati na svoj vzvišeni stan v zavodu Propagande v Rimu.

Popolni odpustki,

ki jih lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja.

3. aprila, na praznik sv. Benedikta „Zamorca“.

26. aprila, na praznik Marije, Matere dobrega sveta.

29. aprila, na praznik sv. Petra mučenca iz reda „pridigarjev“ — ustanovni dan Klaverjeve družbe.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu.

Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.

Natisnila tiskarna „Tisk. Društva“ v Kranju.

NOVO!

Sv. Peter Klaver.

Kratek životopis, priredil o. J. Pristov, S. J.

Cena 2 Din.

Klic božji.

Igra v 3 dejanjih. — Spisal o. J. Baeteman.

Cena 1.50 Din.

S poštino 10 para več. — Naroča se pri Klaverjevi družbi v Ljubljani, Miklošičeva c. 3.

Znamke v prid misijonom.

Prosimo, zbirajte rabljene poštne znamke in ko jih imate več skupaj, nam jih v zavojčku pošljite. Vendar pri odlepljanju skrbno pazite, da se zobčki ne pokvarijo, zato je bolje, da jih zrežete in pustite precejšen rob papirja zraven. Prijatelji, ne recite: to ni vredno! Pač, za rešitev duš je vse vredno! Goreč duhovnik je zbiral dolgo vrsto let rabljene znamke in na ta način mnogo zamorskih sužnjev rešil iz sužnosti! — Ves trud vam „Bog plačaj“!

Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana.

Poklic pomožne misijonarke.

Katera izmed blagih čitateljic bi iz ljubezni do Boga in neumrljivih duš želela posvetiti svoje življenje rešitvi duš ubogih zamorcev kot notranji ud (sodalka) Družbe sv. Petra Klaverja, to je kot

POMOŽNA MISIJONARKA ZA AFRIKO,

naj se s prošnjo zaupno obrne na vrhovno voditeljico Družbe sv. Petra Klaverja, grofico M. Ter. Ledóhowsko, Rim (23), viadell' Olmata 16.

Zlasti dekleta z višjo šolsko izobrazbo in jezikovnim znanjem — tudi učiteljice — najdejo ondi krasno priložnost, svoje znanje in zmožnosti uporabiti v službi misijonov. Pa tudi mladenke z nižjo šolsko izobrazbo, ako se dobro razumejo na poljska in hišna opravila, so dobrodošle. Pojasnila o verskem zavodu Družbe sv. Petra Klaverja so na razpolago. Pogoje za sprejem notranjih udov glejte na 3. strani ovoja.

Pogoji

za sprejem v Družbo sv. Petra Klaverja kot „pomožna misijonarka“.

1. Izrečen poklic k redovnemu življenju iz nadnaravnih nagibov.
2. Starost najmanj 15 let.
3. Neomadeževano ime in čednostna preteklost.
4. Skrbna vzgoja.
5. Da še ni sprejela v nobenem samostanu redovne obleke.
6. Dobra postava brez fizičnih napak; trdno zdravje brez znakov kroničnih, podedovanih ali nalezljivih bolezni.
7. Trden in odkrit značaj, ljubezen do dela in urejenega življenja. Razen tega za sodalke: višja izobrazba ali gotova stopnja znanosti, ki jih usposablja za duhovna dela. Za pomočnice: Znanje hišnega in ročnega dela, ali vsaj zmožnost za to. Vsaj nekaj znanja nemškega jezika.
8. Gotova vsota dote, po pravilih določena. Nepremožnim, če imajo drugače dobre lastnosti in pravi poklic k redovnemu življenju, vloži predstojništvo Klaverjeve družbe pri sv. Štoliči prošnjo za popust.
9. Potreben denar za pot v hišo novicijata, kot tudi za morebitno vrnitev domov. Vstopnina 100 Din. Potrebna obleka, perilo in obuvalo. (Več v „prospektu“.)
10. Dogovorjena mesečna plača za časa poskušnje (postulat in novicijat), primerno denarni zmožnosti dotične. (Postulat in novicijat se dela bodisi v Rimu ali Solnogradu).

Prošnji za sprejem naj se priloži sledeče: 1) Krstni list, 2) birmanski list, 3) naravnostno spričevalo, zgotovljeno od domačega g. župnika, 4) zdravniško spričevalo, 5) kratek, lastnoročen opis svojega življenja, 6) zadnja šolska spričevala, 7) fotografija. — Šele po prejemu zgoraj imenovanih listin se more sposobnim določiti sprejem. Za slučaj, da se sprejem odkloni, je treba priložiti potrebne znamke, da se morejo listine vrniti. —

Naslov:

Vrhovna voditeljica Družbe Sv. Petra Klaverja, Rim (23),
via dell' Olmata 16.

Naši cenjeni dobrotniki in naročniki se uljudno prosijo, da pri pošiljatvi denarja vedno natančno določijo namen zneska. (Bodisi kot naročnina, za afrik. misijone sploh, ali za mašno zvezo, kruh sv. Antona, Klaverjevo Družbo i. t. d.)
